

ANEMOMAZOMATA

‘Ο θάνατος τοῦ Γαμβέττα, ὅστις ὑπῆρχε ἰσως ὑπὸ μίαν ἔποψιν δυστόχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀπολέσασαν εἰλικρινῆ φίλον, δύναται ἀφ’ ἑτέρου νὰ θεωρηθῆ ὡς εὐτίχημα, διότι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ρητορικῆς. Οἱ ἐπίσημοι μοιρολογισταὶ εὖρον καλὴν εὐκαιρίαν καὶ ἀνακινῶνται, προετοιμάζονται δὲ οἱ κλεινοὶ ρήτορες, οἵτινες μετὰ τὸν Περικλέα καὶ τὸν Δημοσθένη θ’ ἀνέλθωσιν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐπὶ τῆς Πνυκός, ἵνα ἐξυμνήσωσι μὲ τὴν εὐγλωττίαν των τὰς ἀρετὰς τοῦ τεθνεώτος. Ἡ Πνυξ, τὴν ὁποίαν πρὸ ἡμερῶν ἔσωσεν ἡ εὐεργετικὴ βροχὴ ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ὕμνητῶν τοῦ Γλάστωνος, δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ σωθῆ ἰσως τώρα ἀπὸ τὴν κατὰ κτησιν τῶν ἐπιθανάτιων ρητόρων. Οἱμοὶ ! ἡ θεὰ τῆς φρονίσεως δὲν ἐδρεύει πλέον ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἡ φωνὴ τῆς ἀπὸ τῆς στίλβης τῆς Ἀκαδημείας δὲν φθάνει πλέον μέχρις ἐκεῖ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν θεατρικὴν καὶ ἀνάρμοστον ἐπίδειξιν, ἣτις θὰ ἐγκανίση τόσον ἐνώρις τὴν περίοδον τῆς ἐφετινῆς ἀποκρεω. Ἀποτίθεμεν λοιπὸν τὰς ἐλπίδας μας εἰς τὸν Ὑέτιον Δία καὶ παρακαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ματαιώσῃ τὰ τεκταινόμενα παιδαριώδη θεατρίσματα. Ἄν ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς δὲν τεθῆ φραγμὸς εἰς τὰ ἔωλα ταῦτα καὶ ἀνούσια πλέον κατισταύτα θεάματα, θὰ συμβῆ ὥστε οἱ εἰς τὸ ἐξῆς ἀποθνήσκοντες ἐν Εὐρώπῃ ἐπίσημοι ἄνδρες νὰ φροντίζωσι διὰ τῆς διαθήκης των ν’ ἀποκρύπτωσι τὸν θάνατον των εἰς τοὺς Ἑλληνας, ἐκ φόβου μήπως γείνωσι μετὰ θάνατον γελοῖοι.

* *

Ἀφοῦ ἄφησε καὶ ἐρημώθη ἡ Ἑλλάς ἐκ τῆς εὐλογίας καὶ θὰ κἀμὴ νὰ ἐρημωθῆ ἔτι μᾶλλον ἐκ τῶν φορολογικῶν του σχεδίων ὁ πρωθυπουργὸς μας σκέπτεται νὰ κατασκευάσῃ ὁδοὺς εἰς τὸ κράτος. Οἱ ὕμνολόγοι αὐτοῦ εἶνε δίκαιον νὰ λέγωσιν εἰς τοὺς μακαρισμοὺς των: «Κύριε, ἐπληθύνθησαν αἱ ὁδοὶ σου... καὶ ὠλεγόστευσεν οἱ διαδέχται σου.»

* *

‘Ο συντάκτης τοῦ «Αἰῶνος» καὶ ὁ κ. Μ. Δήμιτσας ἐπιάσθησαν περὶ τοῦ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ Γαμβέττα. ‘Ο κ. Δήμιτσας ὡς Ἕλληνα προσεβλήθη, διότι ὁ «Αἰὼν» ἔγραψεν ὅτι τὰ μυαλὰ τοῦ Γαμβέττα ἦσαν ὀλίγα, ὁ δὲ κ. συντάκτης τοῦ «Αἰῶνος» προσεβλήθη πάλιν ὡς δημοσιογράφος πανδαίμων ἐκ τῆς παρατηρήσεως καὶ ἀπέδειξε μὲ τὴν Νομολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνὰ χεῖρας ὅτι ὁ Γαμβέττας δὲν τὰ εἶχε 400. Οἱ παριστάμενοι εἰς τὴν περὶ ἐγκεφάλου ταύτην ἀλληλομαχίαν ἐξιστάμεθα, ἐκ τούτου κυρίως, ὅτι ἐμάχοντο περὶ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου δύο κύριοι ἔχοντες πολὺ ὀλίγας σχέσεις μὲ τὸ ρηθὲν ἐμπόρευμα.

* *

Μολονότι ἐκ συστήματος δὲν ἀναγράφομεν τὰς παρ’ ἡμῖν παρασημοφορίας, πρὸ πολλοῦ ὡς πλειεστα ἄλλα, οὐδὲν ἕτερον σημαίνουσας ἢ τὴν ἀνατροπὴν πάσης ἱεραρχίας ἐν Ἑλλάδι, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ποιήσωμεν ἐκτάκτως μνηεῖαν τῶν ἐσχάτως ἀπονεμηθέντων τουρκικῶν παρασήμων, καθὸ ἰδιαιτέρως

ἐκφραστικῶν τῶν ἑλληνικῶν προσώπων καὶ πραγμάτων. Οὕτως εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἀπενεμήθη τὸ Ὄσμανιὲ διὰ τὰ κατὰ τὸ κατ’ ἐξόχην Καραλή - Ταμποῦρ τρόπαιά του, τὰ ὅποια ἐστερέωσαν διὰ παντὸς τὴν τουρκογραικικὴν αὐμαχίαν, στηριζομένην ἐπὶ τῆς ἀθηρᾶς καταστάσεως τῶν δύο ἐπικρατειῶν. Εἰς τὸν κ. Λομβάρδον ἀπενεμήθη τὸ παράσημον διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς μεγάλης ἰδέας ἀτρύτους κόπους του. Εἰς τὸν κ. Μάνδαλον διὰ τὰς ἐν τοῖς κοινοβουλευτικαῖς ἀγῶσι πληγὰς του. Εἰς τὸν Μπουλελᾶν διὰ τὰς ἐν τῇ λατινικῇ φιλολογίᾳ ἐπιτυχίας του, δι’ ἃς δὲν ἀντεμείφθη ἀρκούντως διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος.

Παρακαλοῦμεν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ μὴ λησμονίῃ εἰς προσεχῆ περιστάσιν καὶ τοὺς ἡρώας τῆς Θεσσαλίας τοὺς νεότερους Μιλιτάδας, τὰ θύματα τῆς ἑλληνικῆς ἀχαριστίας.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΗΣΜΑΤΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἀφοῦ εὐηρεστήθη νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν πιστὸν αὐτοῦ ὑποτελετὴ τὸν βέην τῆς πλατείας τῆς Ὀμνοίας τὸ μέγα παράσημον τοῦ Ὄσμανιὲ διὰ τὸν τεμενὰ τὸν ὁποῖον τοῦ ἔκαμε μὲ τὴν Ὄραν, ἀπένειμε δὲ καὶ διάφορα παράσημα εἰς τοὺς κ. κ. Καλλιγᾶν, Ρούφον, Μπουλελᾶν, Μάνδαλον, Λομβάρδον, τσοχανταραίου, ταμπουκτσῆδες, εἰνούχους καὶ λοιποὺς τῆς ἀκολουθίας τοῦ βέην, διὰ τὰς πρὸς τὸ Ἰσλάμ εὐεργεσίας των. Ἐπίσης ἀπένειμε καὶ ἕτερον παράσημον εἰς τὸν Κισλάρ - ἄγαν τῆς βουλῆς, ἦτοι τοῦ γυναικωνίτου τοῦ βέην κ. Στεφανίδην.

* *

Très à propos . . .

— Μὲ τὸ παράσημον Ὄσμανιὲ, ὁ κ. πρωθυπουργὸς γίνετα πασᾶς μὲ τρεῖς οὐράς.

Μὲ τρεῖς οὐράς ! πῶς σᾶς φαίνεται ;

— Λογικώτατον. Τρικούπης ἔχων τρία ὑπουργεῖα καὶ ἐπομένως τρία κεφάλια, δὲν ἔμπορεῖ παρὰ νὰ ἔχη τρεῖς οὐράς.

* *

Ἦτο προχθὲς εἰς τὴν φιλολογικὴν ἑσπερίδα τοῦ κ. Μελί καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς, ὅστις πρὸ καιροῦ ἔνεκα τῆς πολιτικῆς τὰ ἔχει χαλάσει μὲ τὰς Μούσας καὶ μὲ τὰς Χάρτας . . . πλὴν ἐκείνων, αἵτινες ἀπονέμονται εἰς τοὺς καταδίκους . . . νὰ λάβῃ ὅμως ὅπως δῆποτε καὶ αὐτὸς μέρος εἰς τὴν φιλολογίαν, ἔλαθεν ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ ἐφυλλολόγησε τὸ ἡμερολόγιον τῆς Gotha.